

МИ
А Л Е К С А Н Д А Р I,
по милости Божјој и вољи народној
Краљ Србије,

Проглашујемо и објављујемо свима и свакоме, да је
Народно Представништво усвојило и да смо ми потврдили и
потврђујемо :

ЗАКОН
О
ПОСЛОВНОМ РЕДУ У ДРЖАВНОМ САВЕТУ

који гласи :

Члан 1.

На основу члана 86. Устава Краљевине Србије овим законом прописује се пословни ред у Државном Савету.

Члан 2.

Државни Савет ради послове, који су му стављени у дужност чланом 85. Устава.

I.

Састанци Државног Савета.

Члан 3.

Државни Савет може радити одређене му послове, када су на састанку најмање девет државних саветника, рачунајући у тај број и председника и потпредседника.

Члан 4.

Државни саветници седе на састанцима по реду наименовања.

Бенералима и посланицима I. класе на страни може Краљ при наименовању ранг указом одредити.

Кад министри дођу на састанак Државног Савета, они седе с десне и с леве стране председника Државног Савета.

Члан 5.

Састанке Државног Савета заказује, отвара и затвара председник, у његову одсуству потпредседник Државног Савета, а у одсуству и овога најстарији по наименовању државни саветник.

Члан 6.

Председник руководи састанке Државног Савета по прописима овога закона.

Када се састанак Државног Савета отвори, председник наређује да се чита записник прошлога састанка.

Ако ко што примети против састава записника, па би те примедбе биле од мање важности и Државни Савет их одобри, онда ће се записник према њима одмах исправити; а важније примедбе улазе у записник, који ће се саставити о састанку тога дана.

Пошто је записник усвојен, не могу се више никакве примедбе противу њега чинити.

Члан 7.

Пошто се записник прошлога састанка одобри, председник саопштава Државном Савету, ако му је који државни саветник раније јавио да је спречен доћи на састанак, и то се саопштење бељежи у записник. По том председник саопштава

дневни ред, који је саставио с првим секретаром и у коме су забележени сви предмети, о којима се има на састанку донети одлука, а и саопштења, која би требало учинити Државном Савету.

Члан 8.

Предмети се решавају оним редом, којим су у дневном реду стављени. Али Државни Савет може одлучити да се неки предмети скину с дневног реда и одложе за други састанак, а и да се у дневни ред унесу предмети, који нису били у њему.

Државни Савет ће претходно узимати у решавање оне предмете, које влада означи као хитне.

Члан 9.

Предмете стављене на дневни ред, Државни Савет или одмах узима у разматрање и решавање, или их упућује на поступак своје дотичном одсеку.

Члан 10.

Пошто се саветовање отпочне, државни саветник, кад хоће да говори, иште и добива реч од председника.

Говорник је дужан придржавати се предмета, о коме је саветовање, и управљати се по прописима пословнога реда, а нико му не може утицати у реч.

Ако ко противно томе учини, председник има право да му говор прекине и да га на ред опомене.

Државном саветнику, који је опоменут на ред, допуштено је да се објасни.

Ако би државни саветник, и после опомене на ред, продужио свој говор у истом правцу, у ком је пре опомене говорио, председник може предложити Државном Савету и овај решити, да му се о томе предмету реч закрати.

Члан 11.

За време саветовања и претреса може сваки државни саветник и писмено своје миљење и своје разлоге изнети, прочитати и записнику придати.

Члан 12.

Председник објављује кад је саветовање о неком предмету исцрпено, и кад треба приступити гласању. Али ако који државни саветник изјави жељу, да се претрес и саветовање продужи или одложи, па већина на то пристане, онда се саветовање наставља или одлаже.

Члан 13.

По свршеном претресу каквог предмета приступа се гласању.

Председник ставља питање, о коме ће се гласати.

Сваки државни саветник, коме се учини питање нејасно или непотпуно, може о томе чинити своје примедбе. Председник тада питање објашњава или га друкчије поставља.

Ако при решавању каквог предмета има више предлога, како да се он реши, председник ставља на гласање најпре одсеков предлог, по том одвојена миљења чланова одсека (ако их има), а за тим предлоге председника, потпредседника и државних саветника по реду наименовања. Чим се који предлог прими, престаје гласање о осталим предлозима.

Члан 14.

Кад се гласање отпочне, не може се више наново упуштати у претрес саме ствари, нити се могу чинити примедбе на постављено питање.

Гласање је јавно, а може бити и тајно, ако то реши Државни Савет по предлогу председника или двојице државних саветника, као и на захтев присутнога министра.

Гласање се почиње од најмлађег по наименовању државног саветника.

При јавном гласању сваки државни саветник на постављено питање одговара само речима „за“ и „против.“

Начин тајног гласања одређује сам Државни Савет.

Уздржавање од гласања може бити само по решењу Државног Савета. Државни саветник не може одустати од већ датога гласа.

Члан 15.

Решење је Државног Савета оно, за што гласа половина и један више од присутних чланова. Али, ако би при решавању каквога предмета било мање од једанаест државних саветника на састанку (чл. 3.), тада се ни један предмет неће сматрати да је решен, ако за њега не буде најмање шест гласова. А кад би на састанку било више од једанаест државних саветника, па би при решавању гласови били подједнако подељени, онда ће већина бити на оној страни, на којој је председник или онај који га заступа.

Члан 16.

Кад председник објави резултат гласања и како гласи одлука Државног Савета, државни саветници, који су остали у мањини, имају права тражити, да се њихово одвојено мишљење у записник унесе. Али пошто се пређе на други предмет саветовања, или пошто се састанак закључи, не могу се мишљења одвајати.

Члан 17.

Кад се у записнику чије одвојено мишљење излаже, само се они разлози у записник бележе, који су навођени у току саветовања.

Сваки саветник може и сам своје одвојено мишљење написати, али и тада само оне разлоге може навести, које је за време саветовања наводио.

Тако написана одвојена мишљења прилажу се записнику и морају се прочитати у исто време кад и записник. Одвојена мишљења, написана противно овом наређењу, одбациће се.

После прочитаног и усвојеног записника, одвојена мишљења не примају се.

Члан 18.

На састанцима Државног Савета води записник први секретар Државног Савета, а кад је он спречен, његов заменик.

У записник бележи се у кратко рад Државног Савета, излаже се предмет, о коме се решава, и саветски закључак.

Навођени разлози за предлог и против предлога такође се у кратко бележе. Само на захтев већине државних саветника, председник може наредити, да се у записнику разлози пространије изложе.

У записнику се бележе имена оних државних саветника, који су при јавном гласању остали у мањини.

Записник потписују сви чланови Државног Савета, који су били на састанку, а тако исто и први секретар, који је записник водио.

Министри, који су били на састанку Државног Савета, такође потписују записник тога састанка, који им се тога ради шаље, пошто се на састанку прочита.

Ако министар нађе да његови разлози нису исправно у записнику изложени, може исправку записника захтевати, или писмену исправку послати, која ће се, пошто се на ком од идућих састанака Државног Савета прочита, записнику тога састанка приложити. У тој исправци може министар изложити само оне разлоге, које је на састанку Државног Савета наводио.

Члан 19.

Када Државни Савет нађе, да је жалба противу Указа основана (члан 48. овога закона), он ће одлучити, да се у року од 15 дана позове на састанак министар или министри, који су дотични Указ премапотписали, ради објашњења и решења по том предмету.

Дотични министар или министри дужни су лично доћи на одређени састанак, или послати писмено своје објашњење. Према потреби и приликама министри се у овоме послу могу међусобно и заступати. А ако из буди којих узрока не би могли ни једно ни друго учинити, Државни ће Савет одлучити да се наново позову на један од идућих састанака, а најдаље у року од петнаест дана. Ако дотични министар или министри не би ни тада лично дошли на састанак, или писмено послали своје објашњење, Државни ће Савет и без њихова присуства и објашњења донети одлуку о предмету.

Ако министар или министри саветску одлуку о дотичном указу не усвоје, они су дужни у року од петнаест дана изнети ствар пред Министарски Савет. Ако се Министарски Савет не сложи са гледиштем Државног Савета, он ће у року од петнаест дана доставити Државном Савету писмено своје противразлоге, или ће, било цео, било преко неких својих чланова, састати се, са члановима Државног Савета ради међусобног објашњења. После тога објашњења Државни Савет наново приступа решавању, при коме имају право гласа и они министри, који су државни саветници. Али министар или министри, који су дотични указ премапотписали, не могу ни у ком случају гласати. Одлука је пуноважна, кад за њу гласају две трећине присутних чланова. Тако донесена одлука коначна је.

Члан 20.

Када Државни Савет нађе, да решења министарска, против којих се могу подносити жалбе Државном Савету, нису на закону основана, или да се какав предлог министарски не може одобрити, поступиће се по одредбама првог и другог одељка члана 19. овога закона.

Члан 21.

Када министар или министри дођу лично на састанак (члан 19. овог закона), Државни Савет узима наново у разматрање предмет, ради кога су министри позвани, и о њему, после објашњења министровог и свршеног претреса, доноси своје решење.

За време претреса, дотичном министру, или министрима, даје председник реч, кад год је затраже.

II.

Одлуке Државног Савета.

Члан 22.

Жалбе које нису послане Државном Савету на начин, који је законом прописан (члан 49. овог закона), он ће одбацити као непрописним путем послане.

Члан 23.

Жалбе, које нису поднесене онако, како прописује члан 50. овог закона, Државни Савет ће одбацити као неуредне.

Члан 24.

Жалбе, које нису поднесене у року, који је одређен чланом 51. овог закона, Државни Савет одбаћиће као неблагоприятне.

Члан 25.

Жалбе и молбе, којима се неко на нешто жали или за нешто моли, о чем Државни Савет није надлежан да решава, Државни ће Савет одбацити, као ненадлежној власти поднесене.

Члан 26.

Жалбе, које су изјављене на основу члана 48., а поднесене по прописима члана 49., 50. и 51. овога закона, Државни ће Савет узети у разматрање и решавање и о њима донети одлуку.

Ако Државни Савет нађе да је жалба поднесена против указа, или министарских решења, или решења и пресуда других власти, неоснована, он ће је одбацити као неумесну.

Ако нађе да је жалба против указа основана, он ће, пошто поступи по члану 19. овога закона, одлучити да се сматра да указ, у колико се тиче жалитеља, не важи.

А ако нађе да је жалба против министарских решења, или решења и пресуда других власти, основана, он ће, пошто поступи по пропису члана 20., дотично решење, или пресуду, поништити као противне закону.

Члан 27.

Кад министар на састанку Државног Савета, или у свом посланом писменом објашњењу, изјави да се слаже с посматрањем Државног Савета, и да ће у том смислу издати жалитељу решење, тада ће Државни Савет узети министрову изјаву на знање, и жалитеља известити да ће му министар дати друго решење, сагласно с примедбама Државног Савета. Исто тако ће Државни Савет и министру писмом јавити, да је о томе известио и жалитеља.

Члан 28.

Кад Државни Савет, при разматрању и решавању каквог предмета, нађе да ствар није до-

вољно извиђена, или да треба нешто да се објасни, он ће предмет упутити свом дотичном одсеку, који ће наредити да се дослеђење учини, или потребно објашњење даде, па по том поднети предмет на решење Државном Савету.

Члан 29.

Кад Државни Савет одлучи, да се поднесена жалба одбаци, он ће о том жалитеља известити решењем.

Ако ли Државни Савет одлучи, да се поништи решење министрово, он ће министру писмено саопштити разлоге са којих је то учинио, а жалитеља известити решењем, да ће му министар према саветској одлуци дати друго решење.

Како у овом, тако и у случају члана 27. овога закона, министар је дужан издати жалитељу друго решење најдаље у року од три месеца, рачунајући од дана саветске одлуке.

Члан 30.

Кад Државни Савет нађе да је какав министарски предлог, који му је упућен на решење, уместан и на закону основан, он ће га одобрити. У противном случају ће га одбацити, пошто претходно поступи по пропису члана 20. овога закона.

Члан 31.

Кад министар на састанку Државног Савета, или у свом посланом писменом објашњењу, изјави да усваја примедбе Државног Савета, учињене на поднесени предлог, Државни Савет узеће ту министрову изјаву на знање и о томе написмено известити министра.

Министар може поднесени предлог повући пре, него што Државни Савет донесе о њему своју коначну одлуку.

Члан 32.

Државни Савет решава коначно о надлежности у случају сукоба између административних власти (тачка 4. члана 85. Устава).

Своју одлуку о томе доставља оној власти, која му се обратила за решење.

Сукоб је између административних власти, кад се две или више једнаких административних власти не могу да сложе у томе: која је од њих надлежна да неки предмет расправи, било да две или више њих присвајају себи надлежност, или је од себе одбијају.

Члан 33.

Државни Савет навешће свагда дотични члан Устава или закона, на основу којег је радио и своју одлуку донео.

Члан 34.

Одлуке Државног Савета, донесене на основу члана 85. тачке 5., 6., 7., 8., 10. и 11. Устава, важе онда, кад их Краљ одобри и пошто се у службеним новинама обзнане.

Члан 35.

Решења, која се издају у име Државног Савета, морају бити основана на записницима Државног Савета и верна његовим одлукама у записнику изложеним.

О томе се стара и за то одговара први секретар Државног Савета, или његов заменик.

Члан 36.

Државни Савет о својим одлукама извештава министре и остале власти, кад се оне њих тичу, писмом, које потписује председник Државног Савета.

Приватна и правна лица Државни Савет извештава о својим одлукама, кад се оне њих тичу, решењима, која потписују председник и први секретар Државног Савета.

Члан 37.

Одлуке Државног Савета достављају се власти, која је дотични предмет послала Државном Савету.

Решења Државног Савета по жалбама, непосредно Државном Савету поднесеним, достављају се жалитељима преко надлежне управне власти.

III.

Одсеци и одбори Државног Савета.

Члан 38.

Државни Савет после обнародовања овога закона на свом првом састанку, а доцније свагда на првом састанку после нове године, распоређује све државне саветнике у три одсека, који се зову: *први*, *други* и *трећи* одсек.

Сваки одсек има најмање три а највише пет чланова и по једног деловођу.

Потпредседник Државног Савета одређује се у поменуте одсеке само у том случају, ако, због недовољног броја државних саветника, не би могла бити у сваком одсеку најмање три члана.

Члан 39.

Државни Савет може свагда, ако је потребно за какав нарочити посао, саставити нарочити одбор. Државни Савет саставља тај одбор од државних саветника, распоређених у одсеке, који тиме не престају бити и даље чланови дотичних одсека. Државни Савет може у тај одбор одредити и свога потпредседника. Број чланова тога одбора одређује Државни Савет према потреби.

Члан 40.

Ако би у току године у неком одсеку, из којих било узрока, остао недовољан број чланова (члан 38. овог закона), Државни ће Савет одлу-

чити, да се томе одсеку дода потребан број чланова из оних одсека, у којима има више од три члана. А ако таквих чланова не би било, поступаће се по последњој алинеји члана 38. овога закона.

Члан 41.

Одсеци, односно одбори, разматрају предмете упућене им од Државног Савета, дају по њима образложено мишљење, на основу законских прописа, и предлажу како да гласи одлука Државног Савета.

На свом првом састанку у почетку сваке године, Државни Савет одређује ком ће се одсеку који послови у тој години упућивати. Ако би у току године нарочитим законом били унесени у круг рада Државног Савета који нови послови, Државни ће Савет одмах одредити коме ће се одсеку они упућивати.

Члан 42.

Одсекове састанке заказује, отвара, руководи и закључује државни саветник, који је у одсеку најстарији по наименовању. Он потписује сам све одсекове акте осем извештаја, о којима је реч у члану 45. овога закона. Али ако је у одсеку потпредседник Државног Савета, онда он то чини.

Члан 43.

Састанци одсека држе се у радне дане, а могу се држати, ако су на њима најмање три члана и деловођа.

Члан 44.

Одсеци на својим састанцима разматрају упућене им предмете и одлучују већином гласова, како треба да гласи предлог за одлуку Државног Савета, наводећи за то побуде и законске прописе.

Поједини чланови одсека могу, ако се с мишљењем већине не слажу, написмено одвојити своје мишљење, наводећи побуде и законске прописе у корист свога мишљења.

Члан 45.

Деловођа дотичног одсека саставља извештаје о размотреним предметима у одсеку, излажући у њима у главноме саму ствар, предлог одсеков с побудама и законским прописима и одвојена мишљења, ако их има.

Те извештаје потписују сви чланови дотичног одсека и деловођа, који их предаје председнику Државног Савета ради стављања на дневни ред.

Члан 46.

Одсеци могу захтевати да им дотични министри упуте поједине чиновнике ради обавештења о предметима, по којима раде, и министри су дужни то учинити.

Одсеци могу наређивати: да им се пошаљу потребни акти, да се преко надлежне власти испитају сведоци, да се учини дослеђење и у опште све, што налазе да је потребно за правилно решење предмета.

Члан 47.

Одсеци су дужни упућене им предмете одмах узимати у рад и извештај о њима подносити. Али ако би се десило да одсеци неке предмете нису могли размотрити и о њима поднети извештаје до краја године, дужни су за првих 15 дана од нове године известити писмено Државни Савет, који су предмети остали несвршени и из каквих узрока. Државни ће Савет после тога извештаја одредити одсецима рок, до кога су дужни заостале предмете размотрити и извештај о њима поднети.

IV.

Жалбе које се подносе Државном Савету.

Члан 48.

Државном Савету могу подносити жалбе према пропису члана 5. закона о уређењу Државног Савета:

I. Главна Контрола у име Државе, ако је указом какав државни материјални интерес повређен у корист појединаца.

II. Приватна и правна лица:

1. Противу указа, којима се вређају законска приватна права.

2. Противу министарских решења у предметима административног спора.

Административни је спор само између приватног или правног лица с једне и управне власти с друге стране; а постоји онде, где је наредбом или решењем управне власти право приватног или правног лица повређено противу законских наређења. По томе није спор онде, где је законом остављено министру, или административној власти, како да поступи, оцени и реши ствар.

3. Противу министарских решења, донесених по предметима за које министар није по закону надлежан, или који прелазе круг његове законом одређене власти.

4. Противу решења министарских и решења и пресуда других власти, противу којих се, по нарочитим законима, могу подносити жалбе Државном Савету.

Члан 49.

Жалбе се подносе Државном Савету или непосредно, или преко поште, или на начин нарочитим законом прописан.

Жалбе, упућене Државном Савету поштом на повратни рецелис, сматрају се као да су непосредно Државном Савету поднесене.

Члан 50.

Жалитељи су дужни, кад се жале противу указа, уз жалбу приложити тај указ у овереном препису, или број службених новина, у којима је указ објављен. А када се жале противу решења министарских, или решења и пресуда других власти, они су дужни уз жалбу приложити дотично решење или пресуду у оригиналу или у овереном препису. Али, ако уз жалбу није приложено решење или пресуда, Државни Савет ће жалитеља позвати да решење или пресуду, противу којих се жали, накнадно поднесе у року који му одреди; иначе ће са жалбом поступити по чл. 23. овог закона

Жалбе без тих прилога могу се подносити само у том случају, ако је нарочитим законом наређено, да се жалбе на други начин подносе Државном Савету; или ако у жалби жалитељ наведе да министрово решење, противу којег се хтео жалити, за три месеца није могао добити и ако је за њ прописану таксу положио, па се тај његов навод извиђајем Државног Савета утврди, јер ће се у том случају сматрати као да је жалитељ приложио министрово решење, којим се од тражења одбија.

Члан 51.

Жалбе противу указа могу се само непосредно Државном Савету подносити у року од 30 дана, рачунајући од дана, када је дотични указ објављен у службеним новинама.

Жалбе противу министарских решења, а тако исто и противу решења и пресуда других

власти, подносиће се Савету у року од 30 дана, рачунајући од дана, када је жалитељ решење или пресуду примио, ако којим нарочитим законом није какав други рок одређен.

Ако последњи дан рока пада на празник или дан саветског одмора, жалба се може поднети првог радног дана после тога.

Члан 52.

Државни Савет при решавању неће узимати у обзир уз жалбу приложене доказе и наводе, који нису поднашани или навођени, кад су надлежни министар или надлежна власт о дотичном предмету решавали.

V.

Избори које врши Државни Савет.

Члан 53.

Кад Државни Савет, по неком нарочитом закону, има да изврши избор лица за какву јавну службу, избор ће се вршити, ако тим нарочитим законом није одређен другачији начин, тајним гласањем.

Ако би се имало бирати више лица од један пут, бираће се једно по једно лице.

Члан 54.

Тајно гласање врши се на састанку Државног Савета с једнаким листићима, на које сваки државни саветник забележи име свога кандидата.

Листићи, на којима су забележена имена кандидата, предају се затворени председнику.

Председник отвара те листиће и гласно казује име и презиме на њима написаног кандидата. За тим све те листиће предаје најмлађем саветнику по наименовању, који такође гласно казује имена записаних кандидата.

Гласачки листићи, после сваког свршеног гласања, одмах се уништавају на састанку Државног Савета.

Члан 55.

По свршеном гласању Државни Савет огласиће за изабрано оно лице, које је добило апсолутну већину гласова.

Члан 56

Ако при првом гласању ни једно лице не добије апсолутну већину, гласаће се одмах само између лица, која су добила релативну већину, и тада ће се сматрати да је изабрано оно лице, које је при том поновљеном гласању добило апсолутну већину гласова.

Члан 57.

Ако би при гласању, било првом — било другом, два лица добила једнак број гласова, Државни Савет сматраће да је оно лице изабрано, које коцка одреди.

Општа наређења.

Члан 58.

Државни Савет не може узимати у разматрање и решавање спорове, о којима је донео своју коначну одлуку осем случаја, кад се утврди да је учињена погрешка код Државног Савета при оцени о благовремености жалбе.

Члан 59.

Обновљење спора код Државног Савета може бити само противу министарских решења у предметима административног спора, и то само један пут.

Члан 60.

Обновљење административног спора после коначне одлуке Државног Савета не може бити, ако је законом, по коме је спор расправљен, обновљење забрањено.

Члан 61.

Ако законом није забрањено обновљење административног спора, он се може обновити најдаље у року од три године, од дана када је коначном одлуком Државног Савета расправљен.

Члан 62.

Обновљење административног спора допустиће се само у том случају, ако онај, који обновљење тражи, поднесе доказ, који утиче на решење спора и изјави да га пре није могао поднети зато, што је био у немогућности да га набави, и управна власт, код које се обновљење тражи, нађе да то у истини стоји.

Члан 63.

Обновљење административног спора, када има места, иде редовним путем код управних власти.

Противу решења којим се одбија тражење за обновљење административног спора има места жалби Државном Савету, у року од 30 дана од дана када је министрово решење примљено.

Члан 64.

Ако је при писању решења Државног Савета учињена каква важнија погрешка, исправка се такве погрешке може тражити непосредно код Државног Савета у року од 30 дана од дана када је решење примљено. Доцније тражење одбациће се као неблагоприятно према члану 51. овог закона.

Члан 65.

Државни Савет не ради у празничне дане и за време одмора, који траје од 15. јуна до 1. августа, и према томе то се време неће у рокове за жалбе рачунати.

Чланови Савета, који би се за време саветског одмора из места саветских састанака хтели удаљити, дужни су јавити председнику Министарског Савета где ће се бавити.

Члан 66.

За време трајања одмора саветског, у случајима који одлагања не трпе, новчани издаци, за које би било потребно одобрење саветско (члан 85. тачка 11. Устава), могу, на предлог дотичног министра, указом Краљевим бити наређени, и Министарство Финансија дужно је такве издатке исплаћивати; дотични пак министар дужан је уместност и неодложност таквих привремених издатака, кад Државни Савет отпочне радити, пред овим оправдати и накнадно решење тражити.

Прелазна наређења.

Члан 67.

Кад овај закон ступи у живот, дотадашњи одбори Државног Савета и државни саветници, код којих се затеку предмети, упућени на рад, размотриће те предмете према прописима овог закона у што краћем року, и о њима поднети извештај председнику Државног Савета, који ће их изнети Државном Савету на решење.

Члан 68.

Овај закон ступа у живот од дана, кад га Краљ потпише и када се обнародује у службеним новинама, и тада престаје важити закон о послов-

ном реду у Државном Савету од 5. октобра 1870. године.

Препоручујемо председнику Нашег Министарског Савета, Нашем министру Иностранних Дела, да овај закон обнародује, и свима Нашим министрима да се о извршењу његовом старају; властима пак заповедамо да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покоравају.

31. јануара 1902. год.
у Београду.

АЛЕКСАНДАР С. Р.

(М. П.)

*Видео и ставио државни печат
чувар државног печата,
министар правде,*

Драг. Стаменковић С. Р.

*Председник
Министарског Савета,
министар иностраних дела,*
Д-р. Мих. В. Вујић С. Р.

Министар грађевина,
П. Велимировић С. Р.

*Министар
просвете и црквених послова,*
Љ. Ковачевић С. Р.

*Министар
народне привреде,*
Д-р. М. Ђ. Миловановић С. Р.

Министар финансија,
Д-р М. М. Поповић С. Р.

*Министар
унутрашњих дела,*
Н. Д. Стевановић С. Р.

Министар правде,
Драг. Стаменковић С. Р.

*Министар војни,
почасни ађутант Њ. В. Краља,
генералштабни потпуковник,*
В. Антонић С. Р.

*Шиб. д.
36423*